

Historik

Sveriges första telefonnät.

Mass (värnplikts-) arméerna nedsatte rörligheten och ökade kraven på smidig stabs- och sambandstjänst. Telegraf och telefon var ännu ej fältmässigt utprovade. I Sverige hade morsetelegrafering prövats 1853 - 1859. Stockholm hade 5 000 telefonapparater 1877 och fick första telefonväxeln 1880.

Signalinstruktion för armén.

Efter några års försök utgavs 1907 ett första förslag till signalinstruktion för armén med följande rubriker: Organisation av signalenheter, bestämmelser för olika signalsätt, telefonering, ljudtelegrafering, semaforering och materielbeskrivningar. Vid varje regemente skulle utbildas en signalavdelning om en officer samt 16 underbefäl och meniga. Batterierna skulle dessutom ha tre semaforeringspatruller om tre man och lika många i reserv. Inspektören för artilleriet kompletterade dessa bestämmelser följande år för artilleriets del. Vid varje regements- och divisionsstab skulle finnas en beriden signalpatrull om fyra man och vid varje batteri en telefonpatrull om två beridna och två åkande telefonister. Varje patrull disponerade två telefonapparater. Av linjemateriel skulle regementsstabens patrull ha fem kabelrullar om 1000 meter, lastade på packhäst, förd av särskild packhästförare. Divisionsstabens patrull hade endast två rullar blanktråd om 500 meter, medan batteriernas hade sex blanktrådsrullar och en kabelrulle. (Ovanstående hämtat ur Kungl. Wendes Art.regementes Jubileumsskrift (A3 1794 - 1994)).

1936 års försvarsordning skulle träda i kraft den 1 juli 1937. Då tillkom också försvarsstaben och arméstaben och befattningen chefen för armén. Med hänsyn till behovet av kontinuitet i stabsarbetet och önskan att snabbt få de nämnda staberna i arbete tillskapades dessa dock praktiskt taget omedelbart.

Som chefer för tiden till och med den 30 juni 1937 förordnades för försvarsstaben inspektören för infanteriet, generallöjtnant Olof Thörnell och som chef för armén chefen för generalstaben, generalmajor Oscar Nygren. Den först utnämnde ordinarie armèchefen blev från och med den 1 juli 1937 förre Wendesofficeren generalmajor Per Sylan.

Arméförvaltningen

Arméförvaltningens Artilleridepartement började sin verksamhet 1866 och övertog i allt väsentligt de uppgifter som tidigare ålegat Krigskollegii Artilleridepartement.

Arméförvaltningens Artilleridepartement upphörde den 30. juni 1937 och efterträddes av Arméförvaltningens Tygdepartement (KATD).

Arméförvaltningens Tygavdelning (KATF) började sin verksamhet den 1. januari 1944. Tygavdelningen övertog arbetsuppgifterna från Arméförvaltningens Tygdepartement, som upphörde i och med tygavdelningens bildande.

Skrivelse diarienummer H 52:17, 42-07-03. PM

Före 1939 var försvarets behov av radiomateriel av ganska liten omfattning och en mindre del härav täcktes genom import. Stormaktskriget har medfört behov av väsentligt utvidgad svensk produktion, vilken också kommit till stånd. Detta framgår av följande tabell, varvid för varje år anges summan i miljoner kronor av Signalverkstäderna (FVN) och de privata svenska radiofabrikernas fakturerade leveranser av radiomateriel för försvarsändamål. I summan ingår icke värdena av vissa tillbehör och förbrukningsartiklar, såsom rör, handgeneratorer, ackumulatorer och batterier.

<u>År</u>	<u>1938</u>	<u>1939</u>	<u>1940</u>	<u>1941</u>
Milj.kr	1,51	2,78	10,65	10,05

Publicerat 2003-06-30.

Copyright © Försvarets Historiska Telesamlingar